

Ant 7³/₄ Tdr. Hartkorn kun ¹/₄ mere Snekastningsarbejde, end man paaligner 2 Tdr. Hartkorn.

Mindretallet (M. Andersen og Brockenhuus-Schack) kan ikke slutte sig til Flertallets Vindringsforslag under Nr. 9, hvorefter der alt i selve Loven vil være at optage en bestemt og ufravigelig Skala, der bliver at følge ved Fordelingen af Snekastningsarbejder efter Hartkorn og Assurance-sum. Udvalget har gjort sig bekendt med Snekastningsregulativer fra flere Amter og har deraf set, at der hidtil ved Fordelingen af Snekastningsdage efter Hartkorn og Assurance-sum har været forholdt paa meget afvigende Maade i Amterne. Dette har sin naturlige Grund deri, at Forholdene i Landsdelene og Amterne ere aldeles forskellige, ligesom Hartkornsansættelsen er forskjellig, og Mindretallet anser det derfor for betænkeligt at fastsætte en ensartet Regel for hele Landet. En saadan Ordning vilde formentlig opvække Misfornøielse i mange Distrikter, og Mindretallet skjønner ikke rettere end at det vil være praktisk ligesom stemmende med den kommunale Selvstændighed at holde fast ved Landstingets Affattelse af § 5, hvorefter Fordelingen skal fastsættes efter Regler, der nærmere bestemmes i et af Amtsraadene efter Forhandling med Sogneraadene affattet Regulativ.

Til § 6.

Da det ligesaavel kan tænkes, at der kan blive Grund til at foretage en Fordeling mellem to Kommuner af Snekastningspligten efter Bedrift og Folkehoid som efter Assurance-sum, foreslaas en saadan Fordeling foretagen efter samme Regler, som Fordeling efter Assurance-sum.

Til § 7.

Udvalget kan billige, at Skovfjeldshartkorn foreslaas medtaget ved Fordelingen af Snekastningsbyrden. Da Skovfjeldshartkorn imidlertid ikke i nogen Henseende er over-

bebyrdet, kan man derimod ikke billige, at det kun skal regnes halvt mod Ager og Engs Hartkorn; man foreslaar det regnet lige dermed. Heller ikke finder man tilstrækkelig Grund til at indrømme Skoveiere større Ret til at unddrage sig fra at yde deres Snekastningspligt in natura, end der i Lovforslaget indrømmes andre Snekastningspligtige.

Til § 8.

Husmænd uden Jord og Inderster ere som bekendt nu forpligtede til at yde 3 Gangdage aarlig til Kommunen; men disse Gangdage falde efter Landkommunalloven af 6te Juli 1867 § 17 a helt bort, naar Sogneraadet bestemmer, at det Pligtarbejde af Rjørfler, Spand- og Gangdage, der ydes som Kommunalbidrag, skal affattes, og endvidere er det bestemt i Weiloven af 21de Juni 1867 § 9, at den ene af de 3 Gangdage bortfalder, naar Veiarbejder i Kommunen bortliciteres. — Som det foreliggende Lovforslags § 8 er affattet, er der Mulighed for, at Husmænd og Inderster i Vintre, hvor der falder megen Sne, ville blive uheldigere stillede, end de ere nu, og de ville blive affaarne fra at nyde godt af den Fritagelse for eller Nedsættelse af Gangdagsforpligtelsen, som nu under visse Omstændigheder tilkommer dem efter de to nævnte Love af 1867. Det er derfor formentlig billigt, at der fastsættes en Grændse for det Antal Dage, der aarlig kan afkræves jordløse Husmænd og Inderster, og det saa meget mere, som man nu tilsigter at gjøre Snekastningsarbejdet til væsentlig at være en reel Byrde. Udvalget formener, at naar samtlige Forhold tages i Betragtning, bør jordløse Husmænd og Inderster kun kunne afkræves een Snekastningsdag aarlig, naar de ikke kunne ansættes høiere efter Assurance-sum, Bedrift og Folkehoid. — Håndlende, Haandværkere og Andre, der ikke have Jord, mener Udvalget bør med Hensyn til Snekastningsforpligtelse stilles lige med jordløse Husmænd og Inderster.